634/01

Den 3. december 2001 blev i sag nr. 55.597:

xxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxx xxxx xxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, påstår selskabet pligtig at anerkende, at samtlige hendes ryggener kan henføres til et ulykkestilfælde, som hun var udsat for den 16/10 1994.

I selskabets redegørelse af 27/4 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Vort medlem klager over at vi over hendes fritidsulykkesforsikring har afvist at anerkende lændeproblemer som direkte følger efter et ulykkestilfælde den 16.10.94. Den 9.11.94 anerkendte vi, at hændelsen var et dækningsberettiget ulykkestilfælde. Den 21.8.95 udbetalte vi svarende til en méngrad på 10% for uheldet. Efter anmodning om genoptagelse fra vort medlem forhøjede vi den 1.10.98 méngraden til i alt 12%. Da vort medlem fortsat ikke var enig i vores afgørelse tilbød vi at betale halvdelen af gebyret til Arbejdsskadestyrelsen. De vurderede den 31.1.01 de varige følger efter uheldet til 5% under hensyntagen til at lændegenerne ikke kunne henføres til ulykkestilfældet den 16.10.94. Vi vil i den forbindelse naturligvis ikke kræve det af os for meget udbetalte tilbage. Det er fortsat også vores opfattelse, at lændegenerne ikke er ulykkesfølger. Vi mener, at de overvejende skyldes senfølger efter den tidligere prolapsoperation i 1974, tilstedeværelse af olieholdig kontrast i spinalkanalen og knogleafkalkningen som hun har modtaget hormonbehandling for. Vi finder således ikke anledning til at drage Arbejdsskadestyrelsens vurdering i tvivl."

Af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse, dateret 31/1 2001, fremgår bl.a.: "Skadens dato .....: 16. oktober 1994 ... Vi er blevet bedt om en udtalelse om méngraden efter loven

om forsikring mod følger af arbejdsskade, § 66. På grundlag af de foreliggende oplysninger særligt speciallægeerklæring af 22. august 2000 fra overlæge B.E. vurderer vi méngraden til 5 procent, jf. loven om forsikring mod følger af arbejdsskade, § 33. Vi har lagt vægt på, at skadelidte ved ulykken pådrager sig et brud på brystrygsøjlen, som har givet gener i form af smerter svarende til en méngrad på 5%. Skadelidtes lændegener kan ikke henføres til ulykken den 16. oktober 1994, idet der er tale om slidgigt."

I klageskrivelsen af 4/4 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Den 31-01-2001 fik jeg det svar fra Arbejdsskadestyrelsen, at min ryglidelse intet havde med uheldet at gøre, men det var slidgigt. **En af årsagerne til at jeg ikke umiddelbart kan acceptere dette er:**

1: Jeg havde ingen problemer med ryggen inden uheldet, men at de opstod inden for 2 mdr. efter.

2: Ingen af de mange læger og fysiurger, der har undersøgt – og behandlet mig, har nævnt ordet slidgigt i forbindelse med den opståede lidelse.

Derfor vil jeg gerne bede om Ankenævnets afgørelse i denne sag."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**7.00 Erstatning 7.10 Erstatning ved invaliditet** Hvis sikrede bliver varigt invalideret, betales erstatning med så mange procent af forsikringssummen, som invaliditeten er fastsat til – forsikringssummen for invaliditet er nævnt i policen."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og har ikke grundlag for at anfægte den af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngrad. Da selskabet ikke kan kritisere selskabets afgørelse,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen